

Til lovforslag nr. L 37. Betænkning afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 6. november 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og centrumdemokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Flertallet har noteret sig, at ministeren over for udvalget har oplyst, at det er et led i aftalen af 20. maj 1981, at der gives private arbejdsgivere en kompensation i 1982 for den merudgift, som forhøjelsen af bidragene til arbejdsløshedsforsikringerne medfører.

Ministeren har endvidere over for udvalget oplyst, at den nærmere anvendelse af kompensationsbeløbet er et led i aftalen af 20. maj 1981 og vil blive drøftet med arbejdsmarkedets parter.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Som nærmere anført i bemærkningerne til L 52 af 29. oktober 1980 om opfyldelse af grundlovens § 75 (særligt § 5), er tiden ganske løbet fra det nuværende A-kassesystem. Det offentlige udgifter til arbejdsløse bør udbetales direkte over de sociale konti.

På den baggrund vil fremskridtspartiet stemme imod det foreliggende lovforslag, fordi det går ud på at befæste den nuværen-

de snørklede, uigennemsigtige og u hensigtsmæssige arbejdsløshedsunderstøttelsesordning.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men har tiltrådt ændringsforslag nr. 1.

Konsekvensen af dette lovforslag er en favorisering af arbejdsgiverne på lønarbejdernes bekostning, fordi det er en del af majforliget. Mindretallet er principielt tilhænger af forsikringsprincippet i arbejdsløshedslovgivning og af, at begge parter betaler til lovgivningen, men det er umuligt at acceptere, at lønmodtagerne påføres en så stor stigning, som tilfældet er, ikke mindst i betragtning af den tilbageholdenhed, som lønarbejderne udviste ved overenskomstfornyelsen i foråret 1981.

Mindretallet vil gerne pege på, at man måske burde ændre måden, arbejdsgiverne indbetaler til arbejdsløshedsunderstøttelsen på, således at de løntunge virksomheder ikke bliver så belastet, som de gør under den nuværende ordning.

Det er med stor beklagelse, at vi må konstatere, at socialdemokratiet vil stemme imod at fjerne laveste trin, 60 pct.-satsen, på efterlønsordningen.

Et *fjerde mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag nr. 1 og 2.